

at der er en radar, der fungerer på Thule, så er det selvfølgelig klart, at før man afskyder det ene missil, man har, vil man forsøge at sætte den radar ud af spillet, på den måde man nu kan gøre det.

Kl. 11.55

Jeg synes, det er fuldstændig oplagt, at det hænger sådan sammen. Det vil da være højest besynderligt, hvis man lader det radarsystem, som kan forhindre, at det ene missil, man har, bliver brugt, stå.

Hvad vil man så have i stedet for, spørger hr. Skaarup. Jeg er ked af, at hr. Skaarup ikke var på den konference, vi havde i Folketinget her for nylig, for der viste det sig jo, at truslen fra langt-rækkende missiler rent faktisk er faldende. Den er ikke stigende, den er faldende.

Det er jo interessant. Den er ikke stigende, den er faldende. Og det, der selvfølgelig skal være i stedet for, er bindende internationale nedrustningsaftaler, som forhindrer, at flere lande får langtrækkende missiler. Det er det, der er alternativet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu forestiller vi os så, at de her terrorister eller den banditstat med sit eneste missil begiver sig den lange vej over indlandsisen og vil forsøge på at ramme den her radar, som er på Thulebasen. Har hr. Søren Søndergaard virkelig en idé om, at det vil være det eneste sted, man vil bruge sit missil? Det vil da være forholdsvis urealistisk, når man har et eller få missiler til rådighed, at man vil forsøge at ramme lige præcis dér.

Så jeg vil godt spørge hr. Søren Søndergaard: Når man siger: Jamen vi skal bruge nogle internationale aftaler til at befri verden fra nogle af de her våben, hvad så, hvis der er lande, der ikke overholder sådanne aftaler? Hvis man indgår fine aftaler med Rusland, Kina og USA og en masse lande, men der stadig væk er nogle banditstater, som føler, at de gerne vil stå uden for alt det og stadig væk vil have de her trusler, hvad skal man så gøre? Er det så ikke meget fornuftigt, at der er nogle lande, der forsøger at købe en forsikring, en tryghed til landenes fredelige befolkning imod den slags våben?

Dér er det, jeg synes, at Enhedslisten kommer med mange spændende angreb, som vi svarer på fra folketingspolitikeres side her under debatter, men man mangler ofte, når man kritiserer, at komme med et bud på, hvad man selv vil.

Hvis nu aftalerne ikke fungerer, hvad vil man så gøre for at forsvare sig?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke er særlig imponeret af hr. Skaarups evne til at vurdere en konkret situation.

Hvis der er et land, som har et eller nogle ganske få missiler, de ønsker at sende mod f.eks. en amerikansk storby – nu går vi ind på den tankegang – så kan de selvfølgelig ikke bruge dem til at ødelægge en radar på Grønland, det er klart. Men så kan de bruge andre våben til at forsøge at ødelægge radaren på Grønland. De vil f.eks. sende en ubåd op med nogle korttrækkende missiler og forsøge at ødelægge radaren eller prøve at sende nogle folk af sted, der kan sabotere den eller på anden måde få sat den radar ud af spillet. Naturligvis vil de da det.

Der er da ikke nogen mennesker, der ved deres fulde fem vil sende deres eneste raket tværs hen over jorden med stor sandsynlighed for, at den bliver opfanget på grund af radaren på Thule, og derefter vil de så selv blive udslettet. Det er der ingen mennesker, der vil gøre.

Derfor vil de selvfølgelig forsøge at fjerne de forhindringer, der kan forhindre deres missil i at nå det mål, det måtte have. Og hvis der er ræsonnement bag hele det her, så er det åbenlyst, at så vil Grønland blive et bombemål. Helt oplagt.

Så vil jeg så sige til hr. Skaarup: Jamen den største forhindring for internationale aftaler er USA. Indien og Pakistan blev udsat for sanktioner på grund af deres udvikling af deres atomare programmer. Lige præcis efter den 11. september ophævede USA de sanktioner mod de to lande. Det var meget uklogt gjort.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Lad os nu sige, at det er rigtigt, Enhedslisten har ret, Thuleradaren vil fremover være et bombemål. Jamen vil det så ikke være sådan allerede i dag, at Thuleradaren er et bombemål?

Hr. Søren Søndergaard ved jo godt, hvad der foregår deroppe. Man har dér en overvågning af eventuelle missiler, eventuelle angrebsvåben, som man bruger i den samlede overvågning fra